

عنوان مقاله:

زبان رمز در آثار حلاج

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهشهای ادب عرفانی (گوهر گویا)، دوره 10، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

آرزو ابراهیمی دینانی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه گیلان، گیلان، ایران

محمدکاظم یوسف پور - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه گیلان، گیلان، ایران

خلاصه مقاله:

زبان از مهم ترین ویژگی های بیانگر باورهای عارف است و به همین سبب اهمیت ویژه ای دارد. حلاج از عرفایی است که رمزهای زبانی آثار و سخنان او، زبان وی را از زبان معمول متمایز می کند. دستیابی به رویکردهای فکری و تجربیات او مرهون تحلیل و تفسیر این رمزها است. این نوشتار پس از توضیح رمز و رابطه مستقیم آن با تجربه عرفانی و تبیین دیدگاه حلاج درباره زبان رمزی، رموز زبانی حلاج را در سه بخش حروف، کلمات و تصاویر، با روش توصیفی تحلیلی بررسی می کند. در این مقاله نقش رمز در زبان حلاج، ارتباط زبان رمزی حلاج با تجربه های روحانی او و نقش آن در شناخت تجربه ها و باورهای وی بررسی می شود. با توجه به تفاوت ظریف شطح و رمز، کشف رموز زبان حلاج، می تواند نوع تجارب و حقیقت باورهای او را آشکار کند. رمز و شطح، اصلی ترین و پراهمیت ترین بخش سخنان حلاج است و در زبان او بسیار به شطحیات توجه شده است؛ به همین سبب بررسی و تحلیل انواع رمز در سخنان او ضرورت دارد.

کلمات کلیدی:

تجربه، حلاج، رمز، کلمه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1208563>

